

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

respekt for. Men hverken den højtærede statsminister eller andre kan jo afvise, at der også indenfor modstandsfolkene er store kredse, som netop med henblik på det, de har oplevet, på det stærkeste og indstændigste fraråder tysk oprustning. Jeg ved ikke, hvorfor man gør sig særlig kvalificeret ved at være enig med den højtærede statsminister; statsministeren lægger jo ikke på nogen måde samme vægt på udtalelser af andre, som har en anden mening, og som tælles i tusindvis. Jeg tror ikke, det vil være klogt sådan uden videre at afvise henvendelser fra disse sidste, når de kommer til det danske folketing med advarsel imod tysk oprustning og med anmodning om at få lejlighed til at give udtryk for deres synspunkter ved en folkeafstemning.

Jeg ved ikke, hvor mange henvendelser der er kommet. Jeg ved, at der her til folketinget er kommet mellem 60 000 og 80 000, og at adskillige tusinde medborgere overfor enkelte medlemmer og på anden vis har givet udtryk for de samme synspunkter. Men det er isørigt slet ikke så ringe en præstation, at der dog er så mange mennesker, der viser en positiv interesse for sagen og ulejlig sig med at gøre opmærksom på deres synspunkt overfor folketinget og offentligheden. Vi har i hvert fald ikke været udsat for noget tilsvarende på noget andet tidspunkt, og det kan meget vel tænkes, at de her nævnte henvendelser repræsenterer adskillige hundrede tusinde vælgere — hvad de gør. Så sent som i går fik jeg en henvendelse fra Silkeborg med 1 300 underskrifter af folk fra alle samfundsgrupper, folk fra alle politiske partier. Jeg tror ikke, man gør klogt i at ignorere disse henvendelser; de er virkelig udtryk for en stemning, som bunder dybt i det danske folk. Den er fremkaldt af frygten for, hvad der kan ske, når Tyskland igen får våben i hænde og bliver en militærmagt, der kan skaffe sig indflydelse i Europa.

Jeg synes derfor, det vil være rigtigt at vise det hensyn overfor de tilkendegivelser, der er kommet fra befolkningen, at man giver befolkningen mulighed for at udtale sig ganske konkret om spørgsmålet Tyskland. Hvis det viser sig, at det kun er en lille minoritet i landet, der står bag disse henvendelser, så behøver de stormægtige par-

tier, der står sammen i dette spørgsmål, ikke at ængstes. Viser det sig at være en virkelig betydelig del af det danske folk, der står bagved disse synspunkter, synes jeg også, de har krav på, at man tager hensyn til deres mening. Der har ikke på noget tidspunkt været adgang til isoleret at tage standpunkt til spørgsmålet om Tysklands stilling. Netop dette, at der også foreligger underskrifter og henvendelser fra mange indenfor de partier, der er tilhængere af og støtter tanken om tysk genoprustning, kan begrunde, at man får klarlagt den danske vælgerbefolknings synspunkter.

En sådan afstemning skal ikke fratage folketinget dets ansvar. Hvis der bliver så ringe tilslutning, at forslaget efter grundlovens almindelige regler ville falde bort, så må folketinget, men på eget ansvar, tage stilling til og bedømme, hvor meget man vil lægge vægt på denne folkeafstemning og den tilslutning, den har fået.

Jeg vil gerne slutte med at sige, som jeg også ved tidligere lejlighed har givet udtryk for, at det standpunkt, som jeg og min gruppe indtager, ikke går ud på at forsøge at rejse had mod det tyske folk. Jeg vil være med til og vi vil være med til på alle fredelige områder at drage et demokratisk Tyskland med ind i et europæisk samarbejde og fællesskab. Lykkeligt ville det være, om det kunne ske, men efter min mening støtter vi ikke de kræfter i det tyske folk, som skal bære det nye tyske demokrati frem, ved at genopruste Tyskland og påny give militæret en farlig indflydelse på det tyske folks udvikling.

Der er underjordiske kræfter i Tyskland, som vil bryde demokratiet ned; dem findes der tydeligvis mange af. Det er uhyggeligt ved adskillige lejligheder at se, hvordan disse kræfter kommer til udtryk. De er ikke udtryk for det tyske folks synspunkt eller standpunkt i dag, men det er før set, hvordan standpunkter i Tyskland kan ændres, og hvem ved, om ikke disse kræfter under en tysk militær revanchetanke let vil få en stærkere placering, end de har i Tyskland i dag. Hvem ved, hvornår disse kræfter, der dukker frem ved visse lejligheder, bliver de stærkeste og vil bestemme udviklingen i Tyskland? De vil få næring gennem de militære magtsynspunkter, som